

IVAN WERNISCH

Te, aki sakálpofámra

Te, aki sakálpofámra meredsz,
Te, aki belebámulsz sakálpofámba

Szemüregedet nárcisz hagymájával tömöm ki,
szemhéjadat lefogom, festett lemezkéket helyezek rájuk,
és akkor megpillantasz
Művészetem az igazság

Orrlyukadba szemesborsot teszek,
Gyönyörűm
A tested szurkos vászonnal és fűrészporral tömöm ki,
a bőröd aranyporral dörzsölöm be,
aztán jöhetnek a színek. Mint: pipacs,
lótusz, búzavirág, krizantém,
fűzfaág, akácvirág,
és még gyönyörűbb leszel
Művészetem a hit

A szív helyébe szkarabeuszt illeszttek
A szíved helyébe, mit még anyádtól kaptál,
kő kerül, mely képes istenhez szólni
művészetemről

Ezt mind megteszem és még többet is,
egyre szebb leszel
Hétféle szerszám áll rendelkezésre, hozzá doboz fenőkö
Művészetem a szeretet

Hol kisüt. Hol elered

Hol kisüt, hol elered
Útközben nem találkozom senkivel
A hársak közt
a csendes turistabüfé mögött
egy halom levél parázslík

Pára a folyón

Pára a folyón.
A túlparttól, a ködből
kutya ugat meg.

Kadó mester

Kadó mester botot nyomott egyik tanítványa kezébe és azt mondta: Üss meg!

De mester!, rémült meg a tanítvány.

Muszáj, mondta Kadó mester. Üss meg, teljes erőből.

Képtelen vagyok, sírta el magát a tanítvány.

Akkor takarodj. Add vissza a botom, és többet itt ne lássalak!, kiabálta Kadó mester.

A tanítvány megszégyenülten lehajtotta a fejét és távozott.

Kadó mester egy másiknak adta a botot és azt mondta: Akkor üss te!

Ajaj, nyögte a tanítvány.

Üss!, parancsolta Kadó mester.

A tanítvány fölemelte a botot.

Állj!, kiáltott föl Kadó mester és elkomorult: Te szégyentelen! Hordd el magad, és többet itt ne lássalak! Annak, aki kezet emel a mesterére, nincs helye ebben a templomban. A kétségbeesett tanítvány eltakarta az arcát ruhája ujjával és távozott.

A szófogadás és az engedetlenség a gyenge lélek megnyilatkozása, mondta Kadó mester.

Kihunyt a fény

Kihunyt a fény a kocsmá ablakában
Sötétben keresem az utat hazafelé
A temetőben békabrekegés

Micsoda

mi ez meg micsoda?
ez meg micsoda mi!
meg micsoda mi ez?
micsoda mi ez meg!

micsoda meg ez mi?
mi micsoda meg ez!
ez mi micsoda meg?
meg ez mi micsoda!

mi meg ez micsoda?
meg ez micsoda mi!
ez micsoda mi meg?
micsoda mi meg ez!

micsoda ez meg mi?
ez meg mi micsoda!
meg mi micsoda ez!
mi micsoda ez meg!

meg mi ez micsoda?
mi ez micsoda meg!
ez micsoda meg mi?
mi ez micsoda meg!

micsoda ez mi meg?
ez mi meg micsoda!
mi meg micsoda ez?
meg micsoda ez mi!

ez meg micsoda mi?
meg micsoda mi ez!
micsoda mi ez meg?
mi ez meg micsoda!

mi micsoda meg ez?
micsoda meg ez mi!
meg ez mi micsoda?
mi micsoda meg ez!

meg ez micsoda mi?
ez micsoda mi meg!
micsoda mi meg ez?
mi meg ez micsoda!

mi micsoda ez meg?

micsoda ez meg mi!
ez meg mi micsoda?
meg mi micsoda ez!

mi ez micsoda meg?
ez micsoda meg mi!
micsoda meg mi ez?
meg mi ez micsoda!

meg micsoda mi ez?
micsoda ez mi meg!
mi ez meg micsoda?
ez meg micsoda mi!

Alkonyul

Lassan alkonyul, éhes és szomjas vagyok, a tevé
megszökött, a szentségít!, összegzett Pumpke. Leült az
áttüzesedett homokra, és eltakarta szemét. Az egész életét
maga elé képzelte: éhezés, szomjúság... és egy kevés, már csak
egy kevés a lenyugvó naptól. A szentségít! Más semmi?

VÖRÖS ISTVÁN fordításai